

วิกฤติโลกหลัง 2021 - ความรุนแรงและความขัดแย้ง โดย Min Sen Concept (Social) 25 สิงหาคม 2564

ในศตวรรษที่ 20 เป็นศตวรรษแห่งความทรงจำในด้านของความรุนแรง ทำให้เกิดความเสียหายอย่างมหาศาล และความรุนแรงนี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมากกว่าที่เคยเกิดในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ และด้วยมรดกด้านนี้ การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อช่วยในการบริการด้านความเกลียด จึงไม่ควรที่จะนำพาหรือส่งต่อไป นี่เป็นคำพูดของ Nel Mandela ที่เขียนไว้ในรายงาน World report on violence and health: summary ของ World Health Organization 2020

ซึ่งได้รับการประมาณว่า 191 ล้านคนที่หาย และล้มตายทั้งจากความขัดแย้งโดยตรงและโดยทางอ้อม นอกเหนือจากสงครามโลกครั้งที่ I และสงครามโลกครั้งที่ II ซึ่งทั้งสองเหตุการณ์นี้เป็นความเสียหายอย่างหนักของสังคมมนุษย์ คนหลายล้านคนที่เสียชีวิตจากความขัดแย้ง และอีกหลายคนที่บาดเจ็บในหลายส่วนของโลกจากความขัดแย้ง และยังมีคนอื่นอีกหลายพันคนที่ล้มตายในทุกปีจากความขัดแย้ง และผู้ที่บาดเจ็บและถูกทำให้กลายเป็นคนพิการ ในหลายพื้นที่ของโลก ไม่ว่าจะเป็นเอธิโอเปีย กัมพูชา เขียวราลีโอนฯ ซึ่งส่งผลในการทำลายโครงสร้างของสังคมของประเทศเหล่านั้น และยังมีกรณีที่เกิดขึ้นที่ท่ากับภรรยา ลูกสาว น้องสาวของฝั่งตรงข้ามที่เกิดใช้ในสงครามทั้งในเกาหลี บังคลาเทศ อัลจีเรีย อินเดียน (แคชเมียร์) อินโดนีเซีย รัสเซีย อุยกูร์ ฯลฯ

เหตุผลหนึ่งที่ปัญหาความรุนแรงเป็นเรื่องใหญ่ที่ถูกเพิกเฉยในวงการสาธารณสุข เนื่องจากการไม่มีนิยามที่ชัดเจนเกี่ยวกับปัญหานี้ ความรุนแรงเป็นเรื่องที่กระจายตัวและมีความซับซ้อน

ค่อนข้างมาก และไม่มีค่านิยมในเชิงวิทยาศาสตร์และความยุติธรรมที่ชัดเจนว่าอะไรเป็นสิ่งที่รับได้ อะไรเป็นสิ่งที่รับไม่ได้ในเชิงของพฤติกรรม และสิ่งที่เป็ความรุนแรงที่เกิดขึ้นจากองค์กรหรือสถาบัน เป็นสิ่งที่มีผลมาจากวัฒนธรรมและการยอมรับเป็นค่านิยมบางประการของสังคม เช่น หลายปีก่อน ที่การตีเด็กในโรงเรียนที่กัน ขา และแขน ถือเป็นเรื่องปกติ แต่ปัจจุบันครูไม่สามารถทำสิ่งเหล่านี้ได้แล้วในหลายประเทศในโลก การนิยามเรื่องความรุนแรงเลยกลายเป็นเรื่องของใครเป็นคนนิยาม และเพื่อวัตถุประสงค์อะไร

องค์การอนามัยโลกได้นิยามเรื่องความรุนแรงว่า เป็นการใช้แรงทางกายภาพ และพลังในการคุกคามคนใดคนหนึ่ง หรือกลุ่ม แม้แต่สังคม ซึ่งก่อให้เกิดความบาดเจ็บ ล้มตาย หรือแม้แต่การบาดเจ็บทางจิตใจ รวมถึงการทำให้เกิดการพัฒนาการที่ผิดปกติ และการกีดกันต่าง ๆ

ธรรมชาติของความขัดแย้ง และความรุนแรงได้มีการเปลี่ยนแปลงไปหลังจากที่เกิดองค์กรสหประชาชาติ เมื่อประมาณ 75 ปีก่อน ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นก่อให้เกิดการสูญเสียโดยเฉพาะการตายลดน้อยลง และเปลี่ยนจากความขัดแย้งระหว่างรัฐ มาเป็นความขัดแย้งภายในประเทศที่มากขึ้น และความรุนแรงจนถึงเป็นฆาตกรรมเกิดขึ้นอีกหลายส่วนของพื้นที่โลก โดยเฉพาะสิ่งที่เกิดขึ้นในเพศหญิง และความรุนแรงในเด็ก ถูกกระทำเพิ่มขึ้นถึง 47 % เมื่อเทียบระหว่างปี 2012 และปี 2017 รวมถึงการใช้ความรุนแรงที่มีเทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งมีทั้งการใช้หุ่นยนต์ การใช้โดรน และแม้แต่การก่อวินาศกรรม โดยในปี 2017 การเสียชีวิตจากผู้ก่อการร้ายสูงถึง 19,000 คน รวมไปถึงความไม่มั่นคงทางการเมือง และความรุนแรงส่วนหนึ่งก็มาจากสื่อ social media ที่ชักนำไปให้เกิดความรุนแรง

ความเจ็บปวด และการถูกละเมิดต่าง ๆ ในเด็ก ที่กระทำโดยคนที่ควรมีหน้าที่ในการปกป้องและดูแลพวกเขา สตรีที่ถูกทำร้ายร่างกายและจิตใจ รวมถึงทำให้ละลายโดยคู่ครองของพวกเธอ ผู้สูงอายุที่ได้รับการดูแลอย่างไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม โดยคนที่ดูแลพวกเขา และคนหนุ่มสาวที่ถูกข่มเหงรังแกทั้งด้วยกำลังกาย ด้วยวาจา และการสื่อสารในโลก social media สิ่งเหล่านี้ถือเป็นความรุนแรงที่ถูกกระทำในรูปแบบเดิม และรูปแบบใหม่ และมีแนวโน้มที่จะมากขึ้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นผลมาจากการเรียนรู้ของเยาวชนปัจจุบันที่เรียนรู้จากการกระทำของคนที่อยู่ปัจจุบัน และก็พร้อมที่จะส่งต่อและสืบทอดต่อไป ไม่มีประเทศ เมือง หรือสังคมใดที่จะได้รับภูมิคุ้มกันในเรื่องความรุนแรงเหล่านี้ หากเราไม่ให้ความสนใจ และสิ่งสำคัญที่จะทำในเรื่องเหล่านี้ ก็คือ การเน้นสังคมที่เป็นประชาธิปไตย การเคารพสิทธิมนุษยชน และการมีการปกครองที่มีธรรมาภิบาล การที่เป็นประชาธิปไตย เป็นพื้นฐานของความเสมอภาค การมีสิทธิในการมีชีวิต และสิทธิของฝ่ายข้างน้อยที่ต้องได้รับการรับฟัง ตลอดจนมีเสรีภาพในการชุมนุมและพูด โดยที่ไม่เป็นการละเมิดสิทธิของผู้อื่น และผู้นำหรือผู้บริหารสามารถถูกตรวจสอบการทำงาน

รูปแบบหรือชนิดของความรุนแรงจากรายงานของ World report on violence and health ถูกแบ่งออกเป็น 3 ประเภทตามว่าใครเป็นคนที่ก่อให้เกิดความรุนแรงนั้น คือ ความรุนแรงที่เกิดจากตนเอง ความรุนแรงที่เกิดระหว่างบุคคล และความรุนแรงที่มีลักษณะของกลุ่ม และจากนั้นก็มีการแบ่งกลุ่มออกเป็นความรุนแรงทางกายภาพ ความรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ ความรุนแรงทางจิตใจ และการกีดกันหรือการทอดทิ้ง เรามีบทเรียนมากมายที่ผ่านมาในโลกนี้ เรามีเครื่องมือ และความรู้ที่จะสร้างสิ่งที่แตกต่างในอนาคต ซึ่งสิ่งที่เราทำได้สำเร็จ

มากมายในด้านสุขภาพ และปัญหาทางสาธารณสุขต่าง ๆ ที่ทำให้โลกเรานี้ก้าวหน้าไปอย่างมากมาย ความรุนแรงต่าง ๆ โดยมากสามารถคาดการณ์และสามารถป้องกันได้เช่นเดียวกับปัญหาสาธารณสุข และความรุนแรงนี้ไม่ควรที่จะถูกนำไปกระจายข้ามกลุ่มประชากร หรือกลุ่มที่ถูกกำหนดให้ถูกใช้ความรุนแรง และปัจจัยที่จะเพิ่มความเสี่ยงของความรุนแรงนี้สามารถหยุดได้ในหลายรูปแบบและหลายวิธีการ และสิ่งสำคัญที่สุด คือ การป้องกัน ซึ่งจะต้องได้รับความร่วมมือจากผู้นำ และผู้สนับสนุนความรุนแรงนั้น ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับทั้งสองฝ่ายของคุณขัดแย้งโลกในสังคมนี้ และสังคมต่อไป ควรจะเป็นโลกที่มีความรุนแรงน้อยที่สุด รวมถึงปราศจากความกลัว เพื่อที่จะทำให้คนเราสามารถมีชีวิต และปฏิบัติหน้าที่ของตนได้อย่างเต็มศักยภาพของมนุษย์ ด้วยความเป็นภราดรภาพ คือ ความเป็นพี่น้องร่วมโลก มีระบบยุติธรรมที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อไม่เป็นการกดดันให้คนที่เสียโอกาสต้องมาใช้ความรุนแรงเป็นวิถีทางในการต่อสู้ เราควรที่จะต้องสู้กันบนพื้นฐานของสันติวิธี และการเปิดโอกาสให้ทุกคนสามารถเข้าถึงแหล่งทรัพยากร ซึ่งเริ่มจากการได้รับการศึกษาที่เท่าเทียม เพื่อให้ทุกคนสามารถมีความรู้พอที่จะเลี้ยงตนเองได้ การเข้าถึงบริการสาธารณสุข ทั้งในด้านการดูแลสุขภาพ และการรักษาที่มีประสิทธิภาพที่เท่าเทียม หรืออย่างน้อยมีมาตรฐานในการดำรงชีวิตที่ดีต่อไปในอนาคต

หรือเราจะดำเนินตามแนวทางขององค์การอนามัยโลกในการที่จะป้องกันความรุนแรงที่อาจจะเกิดขึ้น โดยพวกเขาได้แบ่งออกเป็น 1. การจัดการเป็นการส่วนตัว ซึ่งเป็นเรื่องของการสร้างทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับสุขภาพและพฤติกรรมในเด็ก และเยาวชน เพื่อป้องกันพวกเขาเมื่อโตขึ้นไม่ให้ใช้ความรุนแรง และอีกประการที่สำคัญเช่นกัน คือ การเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมของคนที่เคยใช้ความรุนแรงมาก่อนแล้ว และคนเหล่านี้มีโอกาสที่จะใช้ความ

รุนแรงต่อไป ด้วยการให้การศึกษ และแรงจูงใจกับเด็กในโรงเรียน และอาชีวศึกษาเพื่อปรับทัศนคติ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้สารเสพติด นอกจากนี้ควรจะต้องได้รับความช่วยเหลือทางสังคมในการลดการห่มเหง หรือการรังแกกัน ซึ่งควรมีโปรแกรมในการช่วยเหลือทั้งเด็กก่อนวัยเรียน วัยเรียน อาชีวศึกษา มหาวิทยาลัย รวมถึงผู้ใหญ่ให้มีทักษะในการจัดการอารมณ์โกรธของตน การจัดการความขัดแย้ง และอาจจะรวมถึงการให้การสนับสนุนทางด้านจริยธรรมหรือศีลธรรมที่จะเกิดขึ้นในตนเอง การมีโปรแกรมในการบำบัดเหยื่อที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรง หรือคนที่เสี่ยงที่จะทำร้ายตนเอง การมีกลุ่มสนับสนุน หรือแม้แต่พฤติกรรมบำบัดในกลุ่มคนไข้ที่มีอาการซึมเศร้า หรือแม้แต่มีสภาวะผิดปกติทางจิตที่เกี่ยวข้องกับการทำร้ายตนเอง หรือทำร้ายคนอื่น

2. การจัดการในด้านความสัมพันธ์ โดยเฉพาะในสวนความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับเหยื่อ โดยเฉพาะภายในครอบครัว เช่น ความขัดแย้งในครอบครัว การขาดสายสัมพันธ์ในครอบครัวระหว่างผู้ปกครองและเด็ก ซึ่งมักจะเป็นเรื่องโปรแกรมเกี่ยวกับครอบครัว เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวระหว่างเด็กและผู้ปกครอง การฝึกควบคุมอารมณ์โกรธของผู้ปกครอง พฤติกรรมความรุนแรงในครอบครัว การสื่อสารที่เสริมสร้างความรู้สึกและความสัมพันธ์ที่ดีกับสมาชิกในครอบครัว ทักษะการแก้ปัญหาาร่วมกัน การเยี่ยมบ้านของพยาบาล และบุคลากรทางด้านสุขภาพเพื่อช่วยสนับสนุนผู้ปกครองในการดูแลเด็กในทางที่เหมาะสม ลดความรุนแรง การสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว และสังคม

3. การดูแลภาคสังคม โดยมีเป้าหมายหลักในการป้องกันความรุนแรงที่อาจจะเกิดขึ้น ด้วยการเฝ้าระวัง กระตุ้นสังคมให้มีบทบาท รวมถึงชี้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงในสังคมนั้น ๆ

เพื่อสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีในสังคม เพื่อช่วยเหลือทั้งเหยื่อ และผู้คน
ในสังคมในการปรับตนเองเพื่อลดความรุนแรง ด้วยการ

- สร้างแคมเปญในการให้ความรู้แก่สังคม ทั้งในโรงเรียน ที่ทำงาน
สถานบริการสาธารณสุข และหน่วยงานอื่น ๆ ในสังคม

- การเปลี่ยนสิ่งแวดล้อม เช่น การมีไฟที่สว่างขึ้นในชุมชน เพื่อ
สร้างความปลอดภัยแก่เด็ก และสตรี รวมทั้งผู้สูงอายุ และการ
จัดการพื้นที่ให้ปลอดภัยโดยลดความเสี่ยงของสารพิษ หรือ
สิ่งแวดล้อมที่อาจจะเป็นอันตราย

- การสร้างพื้นที่ในการมีตัวตนของเยาวชน หรือพื้นที่ในการ
แสดงออก จัดกิจกรรมสำหรับพวกเขา เช่น กีฬา การแสดง ดนตรี
ฯ

- การฝึกอบรมบุคลากร เช่น ตำรวจ ครู ผู้บริหารองค์กร เพื่อให้เข้าใจ
รูปแบบของความรุนแรง และหาแนวทางช่วยเหลือในการลดความ
รุนแรงต่าง ๆ

- การกำหนดนโยบายที่ชัดเจน ที่เกี่ยวข้องกับคู่ขัดแย้ง โดยเริ่ม
จากไม่มองว่าเป็นฝ่ายตรงข้าม เช่น ตำรวจ และกลุ่มคนในสังคม
ในระดับต่าง ๆ ที่จะไม่ใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา และเปิด
พื้นที่ในการดำเนินกิจกรรมแบบสันติวิธี

- การมีกิจกรรมร่วมนอกพื้นที่ ซึ่งอาจจะเป็นกลุ่มที่ช่วยสนับสนุน
กิจกรรมที่ลดความรุนแรง และรับฟังแนวคิดต่าง ๆ ในการ
แก้ปัญหา และอาจจะช่วยเสริมสร้างกิจกรรมที่ดีด้านความสัมพันธ์
ในชุมชน

4. การจัดการในระดับสังคมเพื่อช่วยลดความรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับ
วัฒนธรรม ค่านิยมในสังคม และปัจจัยที่อาจจะเกี่ยวข้องกับ
เศรษฐกิจ โดย

- การสร้างเสริมความยุติธรรมในสังคม และการตรากฎหมาย
ที่ลดความรุนแรงทางเพศ ลดการกระทำความรุนแรงแต่เด็ก
และเยาวชนทั้งในโรงเรียน และนอกโรงเรียน มีการรายงาน
การละเมิดสิทธิของเยาวชน สตรี และผู้สูงอายุ

- การจัดการด้านเศรษฐกิจที่จะลดความเหลื่อมล้ำ และความยากจน โดยให้การสนับสนุนทางสังคมขั้นพื้นฐาน การให้การศึกษา การให้ลาหยุดในช่วงตั้งครรภ์ และหลังคลอด การมีโปรแกรมดูแลเด็กก่อนวัยเรียน การช่วยเหลือด้านสุขภาพต่าง ๆ ๆ
- การเปลี่ยนค่านิยมในสังคมที่อาจจะมีผลต่อความรุนแรง ที่เกี่ยวข้องกับคนกลุ่มน้อย เชื้อชาติ เพศ ศาสนา ๆ ที่อาจจะก่อให้เกิดการดูถูกเหยียดหยาม และนำไปสู่การทำร้ายร่างกายหรือจิตใจ

บทความนี้จะทำให้เราเห็นว่า ความรุนแรงในบ้านเรานั้นมีหลากหลายมิติ นอกเหนือจากความรุนแรงทางการเมือง และความรุนแรงเหล่านี้จะเป็นสิ่งนำไปสู่ความรุนแรงทางการเมือง ซึ่งเราทุกคนควรมีส่วนเกี่ยวข้องในการลดความรุนแรง และมีมาตรการต่าง ๆ ที่ช่วยลดความรุนแรง โดยเริ่มจากความเข้าใจ และปรับเปลี่ยนอคติ และทัศนคติต่าง ๆ และหวังว่าภาครัฐจะช่วยผลักดันให้มีกิจกรรมต่าง ๆ ที่ลดความรุนแรงต่อไปในอนาคต

ติดตามเรื่องราวต่าง ๆ เพิ่มเติมได้จาก www.minsenconcept.com